

- 1 (1914) **STUART HAMPSHIRE** – filosof analitic englez, unul dintre gânditorii antiraționalisti de la Oxford, a dat o nouă direcție gândirii morale și politice după al doilea război mondial.
- 2 (1945) **HOWARD ROBINSON** – filosof analitic englez, cunoscut pentru cercetările în filosofia percepției. A contribuit cu o varietate de argumente împotriva fizicalismului despre minte.
- 3 (1920) **PHILIPPA FOOT** – gânditoare engleză, unul dintre fondatorii eticii virtuții contemporane. Activitatea sa a fost crucială pentru revitalizarea eticii normative în cadrul filosofiei analitice, iar printre contribuții se numără critica adusă consecvențialismului și non-cognitivismului.
- 4 (1931) **RICHARD MCKAY RORTY** – neopragmatist postanalitic american, a respins tradiția conform căreia cunoașterea implică reprezentarea corectă a unei lumi a cărei existență rămâne independentă de acea reprezentare (o „oglină a naturii”).
- 5 (1713) **D. DIDEROT** – iluminist francez, părintele Encyclopédiei, pe care a gândit-o ca o luptă în numele posterității - „posteritatea este pentru filosof ceea ce lumea de dincolo este pentru omul religios”.
- 6 (1902) **PETRE ȚUȚEA** – filosof român, supranumit „Socrate al României” datorită preocupărilor filosofice și rolului educativ pe care l-a asumat.
- 7 (1820) **EDGAR BAUER** – filosof german, cel mai anarhic dintre tinerii hegelieni, fidel „filosofiei de acțiune” idealiste neo-fichteane.
- 8 (1902) **PHILIPPE DEVAUX** – filosof belgian, care, prin numeroasele sale lucrări și traduceri (a fost traducătorul și prietenul lui B. Russell), a jucat un rol important în dezvoltarea filosofiei analitice în țările de limbă franceză.
- 9 (1954) **PETER LIPTON** – filosof analitic american, a cercetat conținutul mental și problema minte-corp (filosofia minții), a investigat filosofia inducției și mărturie (apistemologie).
- 10 (1807) **HARRIET TAYLOR MILL** – gânditoare engleză, a scris despre drepturile femeii, etică și toleranță și a adus contribuții valoroase la lucrarea lui J. S. Mill, „Despre libertate”.
- 11 (1675) **SAMUEL CLARKE** – filosof englez, considerat figură majoră britanică în filosofie, între John Locke și George Berkeley.
- 12 (1614) **HENRY MORE** – raționalist englez, a încercat să utilizeze filosofia mecanică a lui Descartes pentru a stabili existența substanței imateriale. Pare să fie la originea ofensei aduse scolasticismului medieval, anume că s-a angajat în dezbateri speculative inutile.
- 13 (1924) **ERNAN MCMULLIN** – filosof irlandez, a scris pe teme variate, de la relația dintre cosmologie și teologie, la rolul valorilor în înțelegerea științei și la impactul darwinismului asupra gândirii religioase occidentale.
- 14 (1906) **HANNAH ARENDT** – gânditoare americană, considerată unul dintre cei mai importanți filosofi politici ai sec. XX. Este amintită pentru controversele din procesul lui Adolf Eichmann, pentru încercarea ei de a explica modul în care oamenii obișnuți devin actori în sistemele totalitare și pentru sintagma „banalitatea răului”.
- 15 (1844) **F. NIETZSCHE** – idealist german, a cărui filosofie include critica radicală a adevărului în favoarea perspectivismului, critica religiei și moralei creștine, teoria moralei de stăpân și de sclav, afirmarea estetică a existenței ca răspuns la „moartea lui Dumnezeu” și la criza profundă a nihilismului și caracterizarea subiectului uman ca expresie a voințelor concurente, înțelegând colectiv ca voință de putere.
- 16 (1918) **LOUIS ALTHUSSER** – neo-spinozist francez, stabilește conceptul de ideologie. În „Despre dialectica materialistă”, propune o „pauză epistemologică” între scrierile timpurii și cele târzii ale lui Marx.
- 17 (1760) **HENRI DE SAINT-SIMON** – socialist utopic francez, a creat o ideologie numită saint-simonianism, care susținea că nevoile unei clase industriale (muncitoare) trebuiau recunoscute și împlinite pentru a avea o societate și o economie eficiente.
- 18 (1859) **HENRI BERGSON** – filosof francez, cunoscut pentru argumentele sale conform cărora procesele experienței imediate și intuiția sunt mai importante decât raționalismul abstract și știința pentru înțelegerea realității.
- 19 (1433) **MARSILIO FICINO** – filosof umanist al Renașterii italiene timpurii, a resuscitat neoplatonismul și este primul traducător al operelor complete ale lui Platon în latină.
- 20 (1859) **JOHN DEWEY** – pragmatist american, savant proeminent, unul dintre părinții psihologiei funcționale. Deși este cunoscut, mai degrabă, pentru publicațiile sale despre educație, a scris și despre epistemologie, metafizică, estetică, artă, logică, teorie socială și etică.
- 21 (1772) **SAMUEL TAYLOR COLERIDGE** – poet și filosof englez, fondator al Mișcării Romantice din Anglia, cu o influență majoră asupra transcendentalismului american.
- 22 (1889) **HANS LIPPS** – fenomenolog și existențialist german, potrivit căruia existența umană este bazată pe interpretarea realității.
- 23 (1813) **FÉLIX RAVAISSON-MOLLIEN** – filosof francez, student al lui Schelling și profesor al lui Bergson, încadrat în tradiția spiritualismului francez. A dezvoltat o doctrină numită „realism spiritualist” sau „pozitivism spiritualist”.
- 24 (1924) **ULLIN PLACE**, filosof analitic englez, a dezvoltat teoria identității minții, împreună cu J. J. C. Smart. Versiunea sa este descrisă ca o relație asimetrică a compoziției - evenimentele mentale de nivel superior sunt compuse din evenimente fizice de nivel inferior, la care pot fi reduse analitic.
- 25 (1806) **MAX STIRNER** – filosof german, văzut ca unul dintre precursorii nihilismului, existențialismului, teoriei psihanalitice, post-modernismului și anarhismului individualist.
- 26 (1872) **P. P. NEGULESCU** – filosof român, discipol și continuator al lui Titu Maiorescu. A debutat ca pozitivist și monist, încercând să împacă „arta de dragul artei” cu o filosofie evoluționistă a culturii.
- 27 (1957) **NICK ZANGWILL** – filosof englez, expert în estetica muzicii și filosofia artei. Introduce poziția sa realistă afirmând o viziune care pune în prim plan proprietățile estetice ale structurii sunetului și experiența noastră a acestor proprietăți.
- 28 (1466) **DESIDERIUS ERASMUS ROTERODAMUS** – umanist olandez, unul dintre cei mai mari savanți ai Renașterii.
- 29 (1910) **A. J. AYER** – filosof analitic englez, cunoscut pentru promovarea pozitivismului logic. Prezintă principiul verificării drept unica bază valabilă pentru filosofie. Cu excepția cazului în care este posibilă verificarea logică sau empirică, afirmațiile de genul „Dumnezeu există” sau „caritatea este bună” nu sunt adevărate sau neadevărate, ci lipsite de sens și pot fi, astfel, excluse sau ignorate.
- 30 (1962) **LORI GRUEN** – filosofă americană, specializată în etica animalelor, profesor de studii feministe și de gen.
- 31 (1920) **HENRI WALD** – logician și filosof român evreu, care a considerat iudaismul o „matrice a gândirii umane”.